

2) Ghost – Corporate Management SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 309 z 18.9.17.

Wyrok Sądu z dnia 20 września 2018 r. – Maico Holding / EUIPO – Eico (Eico)

(Sprawa T-668/17) (¹)

{Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Eico – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy MAICO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 408/71)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Krüger i D. Deckers)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Eico A/S (Brønderslev, Dania) (przedstawiciel: adwokat A. Skov)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 lipca 2017 r. (sprawa R 2089/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Maico Holding a Eico.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Maico Holding GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 382 z 13.11. 2017.

Skarga wniesiona w dniu 4 września 2018 r. – XI / Komisja

(Sprawa T-528/18)

(2018/C 408/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: XI (przedstawiciel: adwokat N. Lhoëst)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 maja 2018 r. oddalającej zażalenie skarżącej w zakresie w jakim zawiera ona dane medyczne;

- zasądzenie od Komisji zadośćuczynienia szacowanego ex aequo et bono na 5 000 EUR tytułem naprawienia doznanej krzywdy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia art. 8 Europejskiej konwencji praw człowieka oraz naruszenia obowiązku dobrej administracji i staranności, w zakresie w jakim decyzja oddalająca zażalenie strony skarżącej ujawniła dane medyczne, które w dodatku były oczywiście błędne.

Skarga wniesiona w dniu 7 września 2018 r. – Rumunia / Komisja

(Sprawa T-530/18)

(2018/C 408/73)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: C. Canțâr, E. Gane, C. Florescu, O. Ichim, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/873 z dnia 13 czerwca 2018 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW): a) w całości w zakresie, w jakim dotyczy podśrodka 1a (kwota 45 532 000,96 EUR dotycząca lat 2014, 2015 i 2016); b) w całości w zakresie, w jakim dotyczy podśrodków 3a, 5a, 3b, 4b (kwota 45 532 000, 96 EUR dotycząca lat 2014, 2015 i 2016) oraz – tytułem ewentualnym – częściowo w odniesieniu do okresu przed dniem 19 września 2015 r. (kwota 21 315 857,50 EUR);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego wykorzystania uprawnienia Komisji do wyłączenia kwot z finansowania Unii Europejskiej

- Poprzez zastosowanie korekt określonych w decyzji 2018/873 Komisja wykonała swoje uprawnienie w sposób niewłaściwy, z naruszeniem art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013, a także z naruszeniem zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady pewności prawa.
- Zaskarżona decyzja narusza art. 52 rozporządzenia nr 1306/2013, ponieważ instytucja Unii w następstwie dyskusji prowadzonych z władzami rumuńskimi zatwierdziła w drodze decyzji zmianę krajowego programu rozwoju obszarów wiejskich (KPROW), wyrażając zgodę co do środków zawartych w KPROW, a także co do metod dotyczących płatności dotyczących podśrodków 1a, 3a, 5a, 3b i 4b w ramach środka 215 – Płatności na dobrostan zwierząt. Decyzja zatwierdzająca zmianę KPROW stanowi zobowiązanie prawne i powoduje realizację płatności z budżetu Unii.
- Władze rumuńskie dokonały płatność za aprobatą Komisji. W tej sytuacji decyzja o zastosowaniu korekt jest niezgodna z prawem.